

Peamiselt küll. Absoluutne totrus on üürida linnas kallist korterit, kui emal on selline maja. Olemas on ka auto, millega saab linnas, kui vaja. Vaatame, kuidas elu läheb. Kui võidan loteriiga, ostan talle korteri. Noortel on selles mõttes väga raske, et niigi väiksest palgast tuleb leida veel kopsakas summa üüri maksmiseks.

Piret on ainsana läinud teie jälgedes lavale. Kuidas võrdlete oma eluteid?

Võib-olla läks minul paremini selles mõttes, et tollal polnud eriti vabakutselisi ja ma ei olnud nii isepäine. Kui ma oleks praegu noor, lähaksin kohe kuhugi mujale õppima. Tollal ei saanud, pidime leppima sellega, mida siin pakutakse. Piret peab rohkem endale ise teed rajama.

Mulle ei meeldinud, et ta Draamateatrist ära tuli, aga ta tahtis ise korraldada, ei leppinud väikeste rollidega. Võib-olla ta ei arvestanud, et vabakutselise elu võib nii ebakindel olla.

Teie elus paistab kõik tore: tublid lapsed, kena kodu, tööd jagub ja tervis ei logise. Millest teil üldse puudus on?

No kõik ajakirjanikud küsivad alati, et kuidas selle armastusega on...

Miks nad küsivad?

Ju nad arvavad, et just see kirss ongi tordilt puudu. Ilmselt olen olnud ühte inimesse väga kiinduv inimene, ei oska kergelt järgmisi otsida. Head asjad siin elus – kui saame ka suhet nimetada heaks asjaks – tulevad ise meie juurde, neid ei maksa tulistvalu taga ajada. Kui ei tule, polegi vaja. Elu on ju nii huvitav nagunii. Mul on veel küllaga ideid, mida oma eluga peale hakata.

Milliseid ideid?

Ma ei tea veel täpselt. Aga olen väljaõppinud koosner. Mulle meeldib karusnahkadest midagi teha, materjali on praegu nii palju saada.

Kas te ei kardate loomakaitsjaid, kes võivad tulla teie kasukaid värvipurkidega pilduma?

Eks ma siis võtan uue naha asemele! Inimesed on aastasadu nahku kandnud. Olen elus ühteist õppinud, näiteks lõpetasin gümnaasiumi õmbleja lisaerialaga. Mängumaad on päris palju.

Nii et järgmine väljakutse võiks olla Karisma koosneristuudio?

Jah, see oleks tore. Visioon on olemas, aga ma pean seda veel vaagima. Olen ju endale ja oma

„Võime vaadata Pipit kui üleantut tüdrukut, võime vaadata kui last, kelle ema on surnud ja kelle isa on ta hooletusse jättnud. Teistpidi vaadates on ta tubli ja hakkaja, suure südame ja seiklejahingega tüdruk,” kirjeldab Estonias 20 aastat Pipi Pikksukka kehastanud Katrin Karisma.

FOTO: GUNNAR VAIDLA

Elu on huvitav. Mul on veel küllaga ideid, mida oma eluga peale hakata.

lastele kasukaid õmmelnud, nii et see võib päevakorda tulla.

Mis on elus kõige tähtsam?

Oluline on püsida terve. Tegelikult on midagi veel tähtsamat: olen päris palju ringi reisinud ning siis vaatad ja võrdled oma maad ja oma rahvast teiste riikidega. Mõtlen, et see on ikka suur ime, et me üldse püsime, et meil on oma keel, riik, ülikool, mis on vanem kui Harvard, nagu ütles Marju Lepajõe dokumentaalfilmis. See on müstika! Kui anname oma keele käest ära, siis on ikka jokk, kõik on läbi!

Kas me peaks muretsema selle pärast? Keel ju muutub ajaga.

Inglise keel tungib tõsiselt peale, noored inimesed räägivad juba segamini eesti ja inglise keelt. See on päris valus.

Jaapanlased tajusid ohtu, et inglise keel vallutab Jaapani. Nad otsustasid riiklikul tasemel, et ei luba mitte ühtki ingliskeelset silti ▶

„Inglise keel tungib tõsiselt peale, noored inimesed räägivad juba segamini eesti ja inglise keelt. See on päris valus,” muretseb Katrin Karisma.